

P r o t o k ó ł

Dnia 21 lipca 1947 r. w Krakowie. Członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, Sędzia Śledczy Apela-
cyjny Jan Sehn, na pisemny wniosek Pierwszego Prokuratora
Najwyższego Trybunału Narodowego z dnia 25.4.1947 L.dz.Prok
NTN 719/47, na zasadzie i w trybie dekretu z dnia 10 listo-
pada 1945 /Dz.U.R.P.Nr.51 poz.293/ w związku z art. 254, 107,
115 Kodeksu Postępowania Karnego przesłuchał w charakterze
świadka niżej wymienionego byłego więźnia obozu koncentra-
cyjnego w Oświęcimiu, który zeznał co następuje: - - - - -

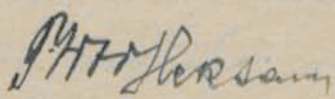
Nazywam się (Aleksander Tydor), lat 46, re-
ligii rzymsko-katolickiej, narodowości
i przynależności państwowej polskiej,
fryzjer, zamieszkały w Krakowie, [REDACTED]
[REDACTED] - - - - -

(W oświęcimskim obozie koncentracyjnym przebywałem w czasie
od lipca 1942 do 7 marca 1944 jako więzień polityczny Nr.
62061.) Po przybyciu do obozu przez okres około 3 tygodni
przebywałem w kwarantannie na bloku 11 obozu macierzystego.
Po przejęciu kwarantanny przebywałem w obozie macierzystym
na bloku 24 do 7 marca 1944, kiedy to przeniesiony zostałem
do Monowic, gdzie przebywałem aż do ewakuacji obozu tj. do
stycznia 1945. W czasie mego pobytu na bloku 11 Blockführerem
na tym bloku i Aufseherem bunkrów, które się tam znajdowa-
ły był SS-mann nazwiskiem Gehring. Jest to mężczyzna dość
wysoki, blondyn o jasnych oczach, z którym zetknąłem się
później w roku 1944 w Monowicach. Oficjalnej jego funkcji nie
znam, przypuszczam, że był w Monowicach raportführerem. Ostat-
nio był on w randze Hauptscharführera. Na bloku 11 Gehring
znęcał się nad więźniami, kopał więźniów, zarządzał bardzo
męczącą gimnastykę zwaną sportem, sam byłem świadkiem naocz-
nym, jak bardzo starego księdza za to, że nie schodził dość
szybko po schodach zrzucił ze schodów na dół. O ile sobie

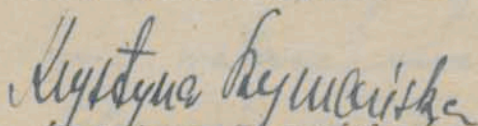

przypominam staruszek ów upadając z kamał rękę. Działalność Gehringa z czasu pełnienia przezń funkcji w bunkrze zna również kolega Władysław Piątkowski, zamieszkały również w Krakowie, przy ul. Miedzianej. Numeru nie znam. W Monowicach w pierwszej połowie roku 1944 ten sam Gehring bił więźniów, kopał ich, a przede wszystkim brał udział w publicznych egzekucjach przez powieszenie. Egzekucje te on wykonywał, byłem naocznym świadkiem, jak kręcił on korbą zapadni szubienicy, a następnie ciągnął wisielców za nogi, awieszwał się u wiszących zwłok, tak że pewnego razu Lagerführer Schöttl zwrócił mu uwagę, by nie urządzał teatru. Widziałem Gehringa biorącego w 4 lub 5-ciu takich egzekucjach w Monowicach. Skazańców doprowadzano pod szubienicę z bunkra, funkcjonariusz wydziału politycznego odczytywał wyrok /Wieczorek/, następnie więźniowie na polecenie Gehringa zakładali skazańcowi pętlę a Gehring własnoręcznie uruchamiał mechanizm zapadni szubienicy. Wieszano najczęściej pod pozorem rzekomej ucieczki, względnie za tzw. rabunek, tj. za kradzież chleba najczęściej, bo o pożywienie przy głodzie panującym w obozie najczęściej więźniom chodziło. Wieszano bez względu na wiek, sam byłem jak powieszono trzech kilkunastoletnich chłopców ~~xxx~~ w tym dwóch ukraińców z Rosji i jednego Żyda z Bułdogostoku. Jeden z tych ukraińców stojąc na szubienicy powiedział: "O maty coś me rodyła". - - - - -
Odczytano. Na tym czanność i protokół niniejszy zakończono.

Świadek:

/Aleksander Tydor/

Protokołowała:

/Krystyna Szymańska/

Sędzia Sledczy:

/Jan Sehn/